

DIMENSIUNI ALE PARENTINGULUI

-UN MODEL MOTIVAȚIONAL-

Consilier școlar: CRISTESCU RODICA

COLEGIUL ECONOMIC VIILOR

Skinner, Johnson și Snyder
(2005) au elaborat un model al
stilului parental care cuprinde 6
dimensiuni:

căldura afectivă,
rejecția,
structura,
haosul
încurajarea autonomiei,
coerciția.

Căldura afectivă este cea mai importantă dimensiune
a parentingului. Sinonimă adeseori cu acceptarea,
căldura afectivă se referă la exprimarea afecțiunii,
iubirii, aprecierii și respectului. Ea include
disponibilitatea afectivă, susținerea și grija autentică.

Skinner, Johnson și Snyder (2005) au elaborat un model al stilului parental care cuprinde 6 dimensiuni:

căldura afectivă,
rejecția,
structura,
haosul
încurajarea autonomiei,
coerciția.

ostilitatea

Părinții sunt OSTILI când nu își agreează copiii. Expresii ale ostilitatii includ aversiunea, duritatea, reactivitatea exagerată, iritabilitatea și izbucnirile agresive. Ostilitatea presupune, de asemenea, comunicarea deschisă a sentimentelor negative față de copil, precum critica, derâderea sau dezaprobarea.

Skinner, Johnson și Snyder (2005) au elaborat un model al stilului parental care cuprinde 6 dimensiuni:

căldura,
rejecția,
structura,
haosul
încurajarea autonomiei,
coerciția.

Structura se referă la formularea unor așteptări clare privind un comportament dezirabil combinată cu stabilirea unor limite consistente și adecvate.

În lucrul cu familiile, acest construct este menționat ca organizare.

Stilul parental care nu oferă structură este caracterizat ca fiind lipsit de disciplină consistentă.

Exprimarea unor așteptări clare și stabilirea unor limite sunt în avantajul copiilor, facilitând internalizarea regulilor și dezvoltarea autoeficacității.

Skinner, Johnson și Snyder (2005) au elaborat un model al stilului parental care cuprinde 6 dimensiuni:

căldura afectivă,
rejecția,
structura,
haosul
încurajarea autonomiei,
coerciția.

Haosul este mai mult decât o lipsă de structură și se referă la comportamente parentale care sunt imprevizibile, arbitrare, schimbătoare, inconsistente.

Haosul include o disciplină laxă și produce confuzie și dezorganizarea mediului familial.

Skinner, Johnson și Snyder (2005) au elaborat un model al stilului parental care cuprinde 6 dimensiuni:

căldura afectivă,
rejecția,
structura,
haosul
încurajarea autonomiei,
coerciția.

Conceptul de încurajare a autonomiei se extinde dincolo de acordarea libertății de alegere și de exprimare a copiilor și include încurajarea copiilor să descopere, să exploreze, să articuleze propriile puncte de vedere, scopuri și preferințe.

Încurajarea autonomiei caracterizează interacțiunile în care opiniile copiilor sunt luate în considerare pentru planificare și rezolvarea problemelor.

Skinner, Johnson și Snyder
(2005) au elaborat un model al
stilului parental care cuprinde 6
dimensiuni:

căldura afectivă,
rejecția,
structura,
haosul
încurajarea autonomiei,
coerciția.

Coerciția cunoscută și drept control psihologic
caracterizează un stil parental autocratic, intruziv și
restrictiv.

Parentingul pozitiv

Parentingul catalogat drept pozitiv sau de calitate se referă la parentingul caracterizat nu numai de căldură afectivă, dar și de o structură bine definită și de susținerea autonomiei.

Prin opoziție, descrierile unui parenting negativ se concentrează asupra rejecției și de asemenea asupra unui stil haotic și coercitiv.

UN MODEL MOTIVAȚIONAL

Conform acestui model, copiii sunt motivați intrinsec de trei nevoi psihologice de bază: -copiii au nevoie să experimenteze sentimentul de apartenență (de conectare), de eficiență (competență) și de autenticitate (autonomie). Căldura afectivă este esențială pentru ca un copil să aibă sentimentul de apartenență, structura oferită de stilul parental este baza pentru ca un copil să exprimenteze sentimentul de competență, iar încurajarea autonomiei este necesară pentru exprimarea individualității.

Modelul motivațional explică de asemenea, de ce aceste caracteristici ale stilului parental sunt importante pentru modelarea dezvoltării copilului: deoarece au un impact pozitiv asupra compliancei copiilor sau asupra deschiderii acestora către socializare.

UN MODEL MOTIVAȚIONAL

Interacțiunea cu părinți care împlinesc nevoile psihologice fundamentale ale copiilor are funcție energetică. Copiii sunt motivați să coopereze cu părinții, să internalizeze comportamentele și valorile promovate de părinți. Cu alte cuvinte, sunt pregătiți să socializeze.

În mod opus, copiii care interacționează cu părinți ostili, haotici și coercitivi se îndepărtează afectiv de aceștia și pot deveni apatici, indiferenți sau opoziționiști. Cu alte cuvinte, ei rezistă socializării.

Chestionarul părinților din perspectiva contextului social

Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos.
Indicați în ce măsură fiecare afirmație vă
descrie pe o scală de la 1 la 4 (1 – deloc
adevărat, 4 – foarte adevărat).

1	2	3	4
Deloc adevărat			Foarte adevărat

Căldură afectivă

1. Știu multe din cele ce i se întâmplă copilului meu.
2. Chiar știu ce simte copilul meu în legătură cu anumite lucruri.
3. Fac lucruri speciale cu copilul meu.
4. Îmi rezerv timp pentru a vorbi cu copilul meu despre ce este important pentru el.
5. Îmi găsesc întotdeauna timp pentru copilul meu.
6. Îmi exprim iubirea față de el.

Chestionarul părinților din perspectiva contextului social

Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos. Indicați în ce măsură fiecare afirmație vă descrie pe o scală de la 1 la 4 (1 – deloc adevărat, 4 – foarte adevărat).

1	2	3	4
Deloc adevărat		Foarte adevărat	

Rejecție

1. Nu-mi înțeleg copilul foarte bine.
2. Uneori copilul meu se face cu greu plăcut.
3. Din când în când, cererile exprimate de copilul se simt ca o povară.
4. Copilul meu are nevoie de mai mult timp decât îi pot eu oferi.
5. Uneori simt că nu pot fi prezent/ă pentru copilul meu când el are nevoie de mine.

Chestionarul părinților din

Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos. Indicați în ce măsură fiecare afirmație vă descrie pe o scală de la 1 la 4 (1 – deloc adevărat, 4 – foarte adevărat).

1 **2** **3** **4**

Deloc adevărat Foarte adevărat

Structură

1. **Explic clar ce se întâmplă dacă copilul meu nu respectă regulile.**
2. **Îi explic clar copilului meu ce așteptări am de la el.**
3. **Atunci când îi spun copilului că voi face ceva, fac acel lucru.**
4. **Dacă copilul meu are o problemă, îl ajut să o rezolve.**
5. **Mă aștept din partea copilului meu să respecte regulile familiei.**

Chestionarul părinților din

Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos. Indicați în ce măsură fiecare afirmație vă descrie pe o scală de la 1 la 4 (1 – deloc adevărat, 4 – foarte adevărat).

1 2 3 4

Deloc adevărat Foarte adevărat

Haos

1. **Îmi las copilul să scape fără consecințe pentru ceea ce eu nu ar trebui să permit.**
2. **Atunci când copilul meu dă de necaz, reacția mea nu este foarte predictibilă.**
3. **Copilul meu pare că nu știe ce așteptări am de la el.**
4. **Schimb regulile de multe ori în mediul familial.**
5. **Mă pot enerva pe copilul meu fără să-l avertizez.**

Chestionarul părinților din perspectiva contextului social

Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos. Indicați în ce măsură fiecare afirmație vă descrie pe o scală de la 1 la 4 (1 – deloc adevărat, 4 – foarte adevărat).

1 2 3 4

Deloc adevărat Foarte adevărat

Încurajarea autonomiei

1. **Îmi încurajez copilul să-și exprime sentimentele chiar și atunci când sunt greu de auzit.**
2. **Îmi încurajez copilul să-și exprime opiniile chiar și atunci când nu sunt de acord cu el.**
3. **Am încredere în copilul meu.**
4. **Îmi încurajez copilul să fie onest.**
5. **Mă aștept din partea copilului meu să spună ceea ce gândește cu adevărat.**

Chestionarul părinților din perspectiva contextului social

Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos. Indicați în ce măsură fiecare afirmație vă descrie pe o scală de la 1 la 4 (1 – deloc adevărat, 4 – foarte adevărat).

1	2	3	4
Deloc adevărat		Foarte adevărat	

Coerciție

1. Copilul meu se opune în mod constant.
2. Pentru a-mi determina copilul să facă ceva, trebuie să țip la el.
3. Nu pot să-i permit copilului meu să ia prea multe decizii singur.
4. Simt uneori că trebuie să-mi forțez copilul pentru a face anumite lucruri.
5. Sunt în situația de a intra în lupte de putere cu copilul meu.

Skinner.E, Johnson,S., & Snyder.T. (2005). *Six Dimensions of Parenting: A Motivational Model*. Parenting: Science and Practice, vol. 5, no.2, pp. 175-235.

Vă mulțumesc!